

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 400.

Tolote Session.

94de Møde.

Måndagen den 28de Januar Kl. 12.

(Fortsat.)

Winther (forts.): Inden Forhandlingen over denne Sag sluttés, skal jeg tillade mig, med Hensyn til nogle Bemærkninger, der i en tidligere Tid ere fremkomne imod mig her i Thinget, men som tillige andre Steder have været gjentagne, at udtale, at naar jeg, som ikke er sagkyndig i denne Sag, er optraadt saaledes, som jeg har gjort, da har det kun været, fordi jeg har seet, at der ikke var nogen Anden, som har villet gjøre sig til Talsmand for de Idéer, som jeg og Mange med mig ansee for rigtige, og som vi ikke have opfundet, men forefundet opstillet af sagkyndige Mænd, og at man altsaa ikke deri, at jeg har talt saa meget og gjort saa mange Forslag i denne Sag, maa see nogen Antydning af, at jeg af Grunde, der kun kunne forklares af en psykologisk Beskaffenhed hos mig, skulde have optraadt i denne Sag paa den Maade, som jeg har.

S. Sage: Da jeg tidligere her i Thinget har tilladt mig at stille Forslag om, at en Deel af Jernbanenettets endelige Afgjørelse skulde stilles i Bero, og at det skulde afgjøres ved en senere Lov, hvor Banen fra den slesvigste Grændse eller fra Snoghøi over Fredericia og Veile til Aarhus skulde føres, saa maa jeg her erklære, hvorfor jeg ikke er istand til at stemme for det Forslag, der er fremkommet og tilbeels gaader i samme Retning, nemlig

det Forslag, der er stillet under Nr. 1 til § 2 af Rigsdagsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) og for Ribe Amts 5te Valgkreds (Høgsbro). Da jeg tillod mig at fremkomme med dette Forslag, blev det fra flere Sider erkjendt, at det var ønskeligt at anstille nærmere Undersøgelser om, hvorledes man paa den bedste og billigste Maade kunde forbinde Gudenaabalen med Jernbanenettet, men desuagtet afgjorde et overveiende Fleertal her i Thinget, at man strax skulde tage en Beslutning i saa Henseende, og det blev endog fra flere Sider hyllet, at selve Rængdebaniens Skæbne stod i Fare, naar man ikke allerede nu tog en endelig Beslutning. I det andet Thing har man betragtet Sagen paa samme Maade; medens man har anerkjendt, at vigtige Undersøgelser endnu burde foretages, førend man tog en endelig Beslutning, saa har dog Ønsket om at faae en endelig Afgjørelse med Hensyn til Linierne været det overveiende. Jeg har troet, at det er nødvendigt i Sager som disse, at underordne sig, og ikke atter og atter at stille Forslag frem, der allerede have faaet deres endelige Afgjørelse ved Thingets Beslutning, og at man ikke paa det sidste Stadium, hvor en eneste Behandling foreligger, bør fremstille nye Forslag, der saaledes gjenoptage endog tildeels i en forandret Skikkelse de tidligere Forslag, hvad der jo navnlig er Tilfældet med det under Nr. 1 stillede Forslag. Man slaar der ved Intet fast; kun nye Mølle, som synes at udøve et mærkværdigt Tryk, blive slaaet fast. Man skal over nye Mølle, det er absolut nødvendigt; om man kommer over Veile til Aarhus eller over Sallinge eller over andre Steder